

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า
เรื่อง ขอให้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
ขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า

ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนพัฒนา ที่ภาคีทุกภาคส่วนในสังคมไทยทุกระดับได้มีส่วนร่วมดำเนินการ เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ องค์การบริหารส่วนตำบล มาบปลาเค้า มีความจำเป็นจะต้องดำเนินการนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ดำเนินการภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๑ การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า ได้ดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงพิจารณาอนุมัติและขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายไชยยา ไชศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลปลาเค้า
อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔
แผนพัฒนาภาค	๑๔
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	๑๘
แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี	๒๐
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี	๒๑
ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี	๒๒
ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓
ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๒๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
ขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า

หลักการ

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและงบประมาณจากเงินสะสม นั้น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ วรรค ๑๘ “การแก้ไข” หมายความว่า การแก้ไขข้อผิดพลาดในแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือแผนการดำเนินงานให้ถูกต้อง โดยไม่ทำให้วัตถุประสงค์และสาระสำคัญเดิมเปลี่ยนแปลงไป

ข้อ ๒๑ การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบ โดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบพร้อมแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๓๘๖๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เรื่อง แนวทางการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๒ ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ใน “ราคากลาง” แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.๒๕๖๐ เปลี่ยนแปลงสูงขึ้นจากแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือ การแก้ไข “แผนงาน” ตามรูปแบบ การจำแนกประเภทรายรับ-รายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการแก้ไขปีที่จะดำเนินการตามโครงการพัฒนาที่ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

เหตุผล

ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาฯ ที่ภาคีทุกภาคส่วนในสังคมไทยทุกระดับได้มีส่วนร่วมดำเนินการ เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า มีความจำเป็นต้องดำเนินการนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ดำเนินการภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐ พึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและ บูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าวโดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดย กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติในการติดตามการตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมี ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อ ความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีคนเก่งและมีคุณภาพ สร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรงควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ความสุขของประชากรไทย
- (๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ
- (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
- (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการได้แก่

(๑) “**ต่อยอดอดีต**” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “**ปรับปรุงปัจจุบัน**” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัลและการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “**สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต**” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) รายได้ประชาชาติการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและการกระจายรายได้
- (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน
- (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีคนเก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดม อโอบออารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่เป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นมีนิสัยรักการเรียนรู้และการ

พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรมนักคิดผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคมชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัวชุมชนและสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
- (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมธรรมาภิบาลและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะผ่านทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
- (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจกมูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกัน

ปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมายต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
- (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
- (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
- (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติและใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลใน มิติต่างๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ กับความสามารถในการ พึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึง การบริหารจัดการองค์การพหุภาคีต่างๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของ ประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนารุดหน้าอย่างที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย

๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิตหรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบและแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการ เปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ

๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและ สังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจการมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ นวัตกรรมเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุน และนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสม กับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมมุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ความมั่งคั่งและการแข่งขันของภาคธุรกิจด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี พ.ศ. ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

๒.๒ หมวดเป้าหมายพัฒนา มีจำนวน ๑๓ หมวด

หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และการบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑

๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร
๓. การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑

๑. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
๒. การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓. การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ
๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ
๕. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง
๖. การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้
๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุน และเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร
๘. การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร
๙. การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

๑๑. การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๑๒. การพัฒนาโลกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกรและนักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนแปลงผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๒

๑. การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

๒. การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศ และมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๓. การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๒

๑. การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้าและบริการการท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

๒. การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

๓. การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

๔. การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

๕. การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

๖. การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการและภาครัฐสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

๓. การเปลี่ยนผ่านการผลิต และบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๓

๑. การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

๒. ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

๓. การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๓

๑. การส่งเสริมให้ผู้ใช้งานยานยนต์ในภาคส่วนต่างๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

๒. การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

๓. การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานในระยะ ๕ ปี

๔. การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ

๕. มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

๖. การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

๗. โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า ในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

๘. การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

๙. การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

๑๐. มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

๑๑. การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๔

๑. ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
๒. องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้า และบริการทางสุขภาพ
๓. ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
๔. ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๔

๑. การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๒. การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
๔. การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์
๕. การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย
๖. การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข เพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนแปลงผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๕

๑. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
๒. ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
๓. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๕

๑. การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและ ฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค
๓. การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๖

๑. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๖

๑. การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
๒. การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้
๔. การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๗

๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
๒. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๗

๑. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ
๓. จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง
๔. การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
๕. การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ
๖. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพและผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลกและยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ
๗. การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๘

๑. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

๓. การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง
ทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๘

๑. การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
๒. การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐเอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง
๓. การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง
๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๙

๑. ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสนในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจ
และสังคมจนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

๒. คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๙

๑. การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
๒. การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
๓. การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
๔. การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
๕. การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๓. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๔. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลง บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๐

๑. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. การอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๓. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๐

๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๒. การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๓. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๕. การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๒. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๑

๑. ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
๒. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
๓. สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๑

๑. การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ
๒. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๓. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๔. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๕. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจาก ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๒. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๒

๑. คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างพลิกโฉม วัฒนธรรมของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

๒. กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต

๓. ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๒

๑. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ
๒. การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายหลักการพัฒนา

๑. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๒. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายของหมวดหมู่ที่ ๑๓

๑. การบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้
๒. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงคล่องตัว

กลยุทธ์การพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๓

๑. การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์สะดวกและประหยัด

๒. การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่นเชื่อมโยงเปิดกว้างและมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ
๓. การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ
๔. การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

(๓) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าหมายดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดiversity หลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อควรรู้ที่สำคัญ ๖ ประการ

ประการแรก – เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน “๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน” (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

People (มิติด้านสังคม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕

Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

ประการที่สอง – เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ (Agenda ๒๐๓๐) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม – ตัวชี้วัด ๒๓๒ ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็เป็นไปได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีการปรับแก้ในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ – SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า – ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายถึงว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น ๑๗ เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก – ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น

SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน: SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุก ระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนในไทยที่ ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็น ตัวอย่างให้แก่ระดับโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวน อนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของ ท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง: เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ที่อยู่ภายใต้กฎกติกาและการซื้อวัตที่มี SDGs เป็น องค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรอง เพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกกลุ่มนอกรูทไปจาก SDGs ได้

๓) แผนพัฒนาภาค /แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

ตามแผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนา ภาค (ก.บ.ภ.) เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ได้วางเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่จะพัฒนารุงเทพฯ สุ่มมหานครทันสมัย และภาค กลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนารุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งสาธารณะ อาทิ รถไฟฟ้า รถเมล์ ฯลฯ เพื่อบรรเทาปัญหาจราจรและให้ประชาชนเข้าถึงบริการระบบขนส่งสาธารณะที่สะดวกสบายและปลอดภัยในการ เดินทาง

๒) ก่อสร้างถนนวงแหวน โคจรข่ายเส้นทางถนนที่ขาดความเชื่อมโยง (Missing Link) สะพานข้าม แม่น้ำเจ้าพระยา ฯลฯ เพื่อลดปัญหาความแออัดและคับคั่งของปริมาณการจราจรในเขตเมืองลดปัญหา คอขวดเป็นการเชื่อมต่อโครงข่ายการเดินทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและลดเวลาการเดินทาง รวมทั้ง สร้างความเชื่อมโยงระหว่างเมือง

๓) จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้มาตรการผังเมืองควบคุมการใช้พื้นที่รวมทั้งคุ้มครองแหล่ง อนุรักษ์และทัศนียภาพเมือง ตลอดจนการจัดทัศนียภาพของเมืองให้สวยงาม มีพื้นที่สีเขียวและสวนสาธารณะ

๔) พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องต่อความ ต้องการและเอื้อต่อการใช้ชีวิต รวมทั้งพัฒนารูปแบบและคุณภาพการบริการสาธารณสุขระดับปฐมภูมิและบริการ ดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุ และออกแบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ ให้สามารถรองรับคนทุกกลุ่มใน สังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน (Universal Design) เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุและส่งเสริมให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสีย น้ำท่วม และมลพิษทางอากาศ ในเขตพื้นที่ที่มีปัญหาความ รุนแรงและความเสียหายเป็นมูลค่าสูง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๖) วางระบบป้องกันภัยอาชญากรรมและภัยก่อการร้ายในเขตกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ต่อเนื่อง รวมทั้งพื้นที่ที่มีปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการจราจร และปัญหาความรุนแรงในสังคม โดยการใช้เทคโนโลยี การ บังคับใช้กฎหมาย การปลูกจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ตลอดจนสร้างเครือข่าย

เฝ้าระวัง เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๗) พัฒนากรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ โดยการจัดทำผังภูมินิเวศเพื่อการจัดการพื้นที่และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองที่มีความน่าอยู่ อัจฉริยะ และสามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นที่ยู่ออาศัย ลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทุกกลุ่ม โดยยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งระยะแรกดำเนินการที่บางซื่อเพื่อเป็นต้นแบบพัฒนาพื้นที่รอบสถานีระบบขนส่งมวลชน และเมืองอัจฉริยะแห่งแรก (Smart City) ในไทย และภูมิภาคอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ อาทิ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ชายหาดชะอำ-หัวหิน สนามกอล์ฟระดับโลกที่เพชรบุรี กาญจนบุรี และพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงาน โดยยกระดับคุณภาพของธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติและเป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกของภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ เชื่อมกับจังหวัดชุมพร และระนองของภาคใต้

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกพระนครศรีอยุธยาอย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูบูรณะโบราณสถาน และเตรียมความพร้อมของเมืองให้สามารถรองรับภัยพิบัติ โดยเฉพาะอุทกภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) อนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า เพื่อรักษาอัตลักษณ์ของเมืองให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของชาติตลอดไป อาทิ พื้นที่เกาะรัตนโกสินทร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร เมืองเก่าเพชรบุรีเมืองเก่ากาญจนบุรี เมืองเก่าราชบุรี เมืองเก่าสุพรรณบุรี และเมืองเก่าลพบุรี

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มประวัติศาสตร์และศาสนา กาญจนบุรี-สุพรรณบุรี-พระนครศรีอยุธยา-อ่างทอง-สิงห์บุรี-ชัยนาท-ลพบุรี-สระบุรี-นครปฐม-ราชบุรี-เพชรบุรี กลุ่มดูแลสุขภาพด้วยแพทย์แผนไทย อาทิ นนทบุรี-สมุทรสาคร-นครปฐม-เพชรบุรี และกลุ่มท่องเที่ยวทางน้ำ อาทิพระนครศรีอยุธยา-นนทบุรี-ปทุมธานี-อ่างทอง-สิงห์บุรี โดยปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีความหลากหลาย และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดอย่างยั่งยืนรวมทั้งบริหารการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ

๕) เพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น ตลาดสามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เกาะเกร็ด ท่องเที่ยวธรรมชาติสวนผึ้ง อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ฯลฯ โดยปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

๖) พัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งผลิตสินค้า OTOP และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้มีเส้นทางหรือเครือข่ายการคมนาคมที่สามารถเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย เป็นการขยายเส้นทางท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) นำผลการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น นำผลการวิจัยและพัฒนาของสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติมาใช้ในการพัฒนาการผลิตข้าวในพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพข้าวซึ่งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด เป็นต้น

๒) พัฒนามาตรฐานฟาร์มเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย (Food Safety) จากสินค้าเกษตรหลักของภาค ได้แก่ ข้าว พืชผัก มะพร้าว โคนม ไข่ สุนัข ไก่ เป็ด กุ้ง ปลา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง ลพบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี ราชบุรี นครปฐม และ

ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรคุณภาพสูง ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในตลาดเฉพาะ และตลาดระดับบน

๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเกษตรเพื่อยกระดับสู่ Smart Farmer และ Smart Farming โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๔) พัฒนาความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรประมงทะเล โดยเร่งรัดการอนุรักษ์ พื้นฟูและการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งรอบอ่าวไทย ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

๕) เพิ่มความสามารถการแข่งขันอุตสาหกรรมประมง (สมุทรสาคร) อุตสาหกรรมก่อสร้าง (สระบุรี) อุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ (พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี สมุทรปราการ) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) พัฒนาทักษะแรงงานให้มีความรู้ขั้นสูง เพื่อยกระดับและปรับเปลี่ยนทักษะแรงงานให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๗) พัฒนากาญจนบุรี-ราชบุรี-เพชรบุรีตอนบนให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และปศุสัตว์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเชื่อมโยงกับแหล่งผลิตในเมียนมา โดยเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งสินค้า รวมทั้งยกระดับคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้มีความทันสมัยและให้ได้มาตรฐานสากลไปสู่ตลาดอาเซียน

๘) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs และ Start Up โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ อาทิ การนำงานวิจัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และ การใช้กลยุทธ์การตลาด ฯลฯ เพื่อให้สามารถเริ่มต้นธุรกิจและเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริการจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้งและคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบกระจายน้ำ ในพื้นที่แล้งซ้ำซาก อาทิ จังหวัดกาญจนบุรีประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และลพบุรี เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำ โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม วางแผนจัดสรรน้ำเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างพอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งจัดทำแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กกระจาย ในพื้นที่การเกษตรเพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหาน้ำขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๒) ป้องกันและแก้ไขปัญหาพื้นที่เศรษฐกิจ ชุมชน แหล่งประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ จังหวัดชัยนาท อ่างทอง สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ โดยเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำที่เป็นแก้มลิง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ในพื้นที่เสี่ยงจัดตั้งกลุ่มเฝ้าระวังภัยน้ำท่วม

๓) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการหลุดตัวของแผ่นดิน รวมทั้งปัญหาการรुक้าของน้ำเค็มในเฉพาะเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๔) หยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าและส่งเสริมการฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรม ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรี และราชบุรี โดยการปลูกป่าเพิ่มเติม และเพิ่มมาตรการเฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกป่า สนับสนุนสิทธิและบทบาทของชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชนไม่ให้เสื่อมโทรมลง

๕) ขุดลอกลำน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำและใช้ในการขนส่ง อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน ฯลฯ และเพิ่มประสิทธิภาพการเดินเรือ และปรับปรุงท่าเรือโดยสารสาธารณะในแม่น้ำและลำคลองสาขาที่สำคัญ อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และลำคลองสาขาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งฟื้นฟูคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีนตอนล่างในพื้นที่ พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม และสมุทรสาคร

๖) ฟื้นฟูพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เสื่อมโทรม อาทิ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ โดยการจัดทำแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น ปลูกป่าชายเลน และการทำแนวไม้ไผ่กันคลื่น แก้ไขปัญหามลพิษทางทะเลและชายฝั่ง โดยการบริหารจัดการขยะที่ลงสู่ทะเลและคราบน้ำมันในพื้นที่อ่าวไทยตอนใน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทวาย-ภาคกลาง-ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง และรถไฟ เชื่อมกรุงเทพ-กาญจนบุรี เพื่อเชื่อมโยง พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนของภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศให้สามารถเกี่ยวพันและติดต่อทางการพัฒนาระหว่างพื้นที่ได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

๒) เร่งพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนบ้านพุน้ำร้อน อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นประตูเชื่อม Southern Economic Corridor Southern จากท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบัง-ท่าเรือสีหนุวิลล์ ประเทศกัมพูชา-ท่าเรือวังเตา ประเทศเวียดนาม โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางและขนส่งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓) พัฒนามาตรฐานด้านชายแดนไทย-เมียนมา บ้านพุน้ำร้อน ด่านเจดีย์สามองค์ และ ด่านสิงขร เพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว กับเมียนมา โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกับการพัฒนาในอนาคต พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ จุดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน ตลอดจนระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

๔) พัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจของภาคกลางตามแนวแกนหลักการเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายกับ EEC โดยจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการรองรับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างไทยกับเมียนมา

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพ และลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งดำเนินการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงภาคกลางกับภาคอื่นๆ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบขนส่งทางรางให้เป็นโครงข่ายหลักในการขนส่งของประเทศ และรองรับการเชื่อมโยงกับการขนส่งรูปแบบอื่นๆ เพื่อกระจายประโยชน์และโอกาสจากจุดความเจริญหลักของประเทศให้เชื่อมโยงไปยังพื้นที่ภาคอื่นๆ ซึ่งจะทำให้เกิดการกระตุ้นการพัฒนาและลดความเหลื่อมล้ำระหว่างภาค อาทิ

(๑) เชื่อมโยงภาคเหนือ ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-พิษณุโลก และรถไฟทางคู่สุพรรณบุรี-ปากน้ำโพ

(๒) เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา และทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองบางปะอิน-นครราชสีมา

(๓) เชื่อมโยงภาคตะวันออก ด้วยรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-ระยอง ทางหลวงพิเศษ พัทยา-มาบตาพุด และรถไฟทางคู่ฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย

(๔) เชื่อมโยงภาคใต้และภาคใต้ชายแดน ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-หัวหิน และรถไฟทางคู่ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร

๒) พัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีขนส่งมวลชนในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พระนครศรีอยุธยา และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองพุน้ำร้อน โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม เพชรบุรี สมุทรสาคร) วิสัยทัศน์

“เพชรสมุทรคีรีมั่งคั่ง เศรษฐกิจเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน”

โดยได้กำหนดค่านิยมเป้าหมายการพัฒนาไว้ดังนี้ เพชรสมุทรคีรีมั่งคั่ง หมายถึง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เพชรสมุทรคีรี มีการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจเติบโต หมายถึง การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีเสถียรภาพและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม สินค้าในภาค การผลิตต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีมูลค่าสูงขึ้น โดยมีทุนเทคโนโลยีและใช้วัตถุดิบอย่างเหมาะสม บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็ง การขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการแข่งขันได้สูงของระบบเศรษฐกิจ จากฐานการเกษตรมูลค่าสูงมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวแบบครบวงจร และอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และให้เกิดการกระจายตัวของเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำให้แก่ละพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน และเพิ่มมากขึ้น

๒) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่าและสมดุล ในขีดความสามารถของระบบนิเวศน์ และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน และสอดคล้องกับ ทิศทางของประชาคมโลก

๓) สร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด จังหวัดใกล้เคียง และภูมิภาคอาเซียน ทั้งด้านการค้า การคมนาคมขนส่ง การผลิต และการลงทุน

๔) เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ทั้งจากภายในกลุ่มจังหวัด ประเทศ และภายนอกประเทศ เติบโตอย่างต่อเนื่องบนคุณภาพชีวิตและการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อพัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป สินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ท้องถิ่น และวิสาหกิจชุมชน ให้มีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐาน มีคุณค่า และนำเทคโนโลยี และนวัตกรรม มาพัฒนาสินค้าเพื่อให้สามารถเติบโต เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นแบรนด์ในระดับส่งออกที่แข่งขันได้

(๒) เพื่อส่งเสริมเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีความรู้ทันเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปและการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นนักธุรกิจการเกษตรที่แข่งขันได้

(๓) เพื่อส่งเสริมการเติบโตของระบบเศรษฐกิจฐานราก การตลาดเพื่อช่องทางการจำหน่ายสินค้าวิสาหกิจชุมชน OTOP Micro SMEs และ SMEs ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง แข่งขันได้

(๔) เพื่อพัฒนาและผลักดันให้ผู้ประกอบการยุคใหม่วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้มากขึ้น มีการลงทุนเพิ่มขึ้น และมีศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งในประเทศ และในระดับสากลสูงขึ้น

(๕) เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเศรษฐกิจด้วย BCG Model และเพชรสมุทรคีรีโมเดล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากร ในแหล่งท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถสูง และการปรับตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ให้ทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกและความต้องการตลาด

(๒) เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางท่องเที่ยวให้ทันสมัยเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวที่สวยงาม และสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงกีฬา เชิงธุรกิจ เชิงวัฒนธรรม และเชิงนิเวศน์ เพื่อดึงดูดและรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

(๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จากระบบการท่องเที่ยวของชุมชนที่ได้มาตรฐานกระจายรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ แก่ชุมชน ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและ

นวัตกรรม

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ พลังงาน ดิจิทัล ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รองรับความต้องการของประชาชน อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

(๒) เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการค้า นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ให้มีศักยภาพสูงสามารถ แข่งขันทางการค้าได้

(๓) เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจจากการเชื่อมโยงการค้า การพัฒนาการค้าชายแดน และการพัฒนาการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะด้านสิงขร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่าง

ยั่งยืน

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อแก้ไขและป้องกันความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางธรรมชาติการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินและน้ำเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม และการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่ได้รับ การแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่

(๒) เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลน มีความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายทางชีวภาพรองรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเป็นต้นทางของเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

(๓) เพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่มีความผันผวนและรุนแรง

(๔) เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งให้ลดลง

(๕) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตร และการอุตสาหกรรม

แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“เพชรบุรีเมืองต้นแบบตามศาสตร์พระราชาน่าอยู่ น่ากิน น่าเที่ยว สู่มืองสร้างสรรค์ระดับสากลอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนา

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่มืองมั่งคั่งยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๒. การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชาน่าอยู่

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔. การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่มืองสร้างสรรค์ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลปะ วัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่มืองมั่งคั่งยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๑.๑ ยกระดับการบูรณาการและพัฒนาฐานข้อมูลเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน

๑.๒ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๓ สนับสนุนการพัฒนาการเกษตรอัจฉริยะและเกษตรอุตสาหกรรม ก้าวหน้าแบบครบวงจร

๑.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภครองรับการท่องเที่ยว

๒. การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชาน่าอยู่

๒.๑ เสริมสร้างสังคมสุขภาวะอย่างมีคุณภาพ

๒.๒ เสริมสร้างความมั่นคงและสงบเรียบร้อยด้วยกลไกภาคประชาสังคม

๒.๓ พัฒนาการบริหารแห่งรัฐขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ ๔.๐ และรองรับสังคมดิจิทัล

๒.๔ พัฒนาระบบการดูแลสุขภาพเชื่อมโยงห่วงโซ่ทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพ การบริการเชิงรุกทุกพื้นที่

๒.๕ สร้างสุขภาวะที่เข้มแข็งเท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๒.๖ ส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ

๒.๗ สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนทุนทางสังคมด้วยศาสตร์พระราชาน่าอยู่

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓.๑ การพัฒนาและบูรณาการฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

๓.๒ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารความเสี่ยงด้านทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างมีส่วนร่วม

๓.๔ ส่งเสริมการจัดการพลังงาน การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างรู้คุณค่ารองรับการพัฒนา

เศรษฐกิจ

๓.๕ การพัฒนาเมืองน่าอยู่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่มืองสร้างสรรค์ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลปะ วัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่

- ๔.๑ การพัฒนาเมืองด้วยต้นทุนทางทรัพยากรและศักยภาพของพื้นที่
 ๔.๒ สร้างกลไกการมีส่วนร่วมภาคประชาสังคม เพื่อก้าวสู่เมือง สร้างสรรค์ระดับสากล
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี

วิสัยทัศน์

“เพชรบุรีเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ประชาชนมีอาชีพมั่นคง และเข้าถึงบริการทางการศึกษา สุขภาพดีถ้วนหน้า”

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑ การพัฒนาคมนาคมและขนส่ง
 - ๒ การพัฒนา/ส่งเสริมสนับสนุนสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
 - ๓ การผังเมือง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - ๑ การพัฒนา/ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา
 - ๒ การพัฒนา/ส่งเสริมสนับสนุนด้านสาธารณสุข
 - ๓ การส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์
 - ๔ การส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน สร้างเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้ สร้างอาชีพให้กับชุมชน
 - ๕ การพัฒนา/ส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬา และนันทนาการ
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
 - ๑ การส่งเสริมสนับสนุนด้านการรักษาความสงบภายใน
 - ๒ การส่งเสริมสนับสนุนด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - ๓ การส่งเสริมสนับสนุนด้านการพัฒนาระบบ จราจรการจัดการและแก้ไขปัญหาจราจร
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนการส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
 - ๑ การส่งเสริมอาชีพเกษตร และอุตสาหกรรม
 - ๒ การส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - ๓ การส่งเสริมสนับสนุนการลงทุน การพาณิชยกรรม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๑ การส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๒ การส่งเสริมสนับสนุนการรักษา และเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๓ การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนใช้พลังงานสะอาดลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
 - ๔ การส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายองค์กร พัฒนาเมือง ชุมชนรวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร การมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
 - ๕ การส่งเสริมสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
๖. ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๑ การส่งเสริมสนับสนุนด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๒ การส่งเสริมสนับสนุน การอนุรักษ์ โบราณสถานโบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานพื้นบ้าน
 - ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากระบวนการ บริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - ๑ การบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายหลัก ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
 - ๒ ภาครัฐมีความโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาปลอดการทุจริต และประพฤติมิชอบ

๓ ภาครัฐมีความทันสมัย โดยพัฒนาและ ปรับปรุงระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๔ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในองค์กร ให้เป็นคนดี คนเก่งยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๕ ปรับปรุง พัฒนาอาคารสถานที่ พัสตุ และทรัพย์สินสำหรับการปฏิบัติงานให้ดี และทันสมัย ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี

วิสัยทัศน์

“เพชรบุรีเมืองน่าอยู่ น่ากิน น่าเที่ยว ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษา ความสงบเรียบร้อย

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการ

ท่องเที่ยว

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และ

สิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดี ในองค์กรและการมีส่วนร่วม

ร่วมของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป้าประสงค์ การเชื่อมโยงระบบการคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน และ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว การขนส่งพืชผลทางการเกษตร และการขยายตัวของเมืองในอนาคต

ค่าเป้าหมาย

๑. การให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถป้องกันและ บรรเทาปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง

๒. ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคได้รับการพัฒนาปรับปรุง ได้มาตรฐาน

๓. เส้นทางคมนาคมได้มาตรฐาน ประชาชน นักท่องเที่ยว เกษตรกร ใช้สัญจร ไปมาได้อย่างสะดวก

รวดเร็วและปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ค่าเป้าหมาย

๑. เด็ก เยาวชน ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษา

๒. เด็ก เยาวชน ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรงห่างไกลยาเสพติด

๓. ประชาชนได้รับการช่วยเหลือด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึง

๔. ประชาชนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านอาชีพ

๕. เด็ก เยาวชน ประชาชน มีวิสตุ ครุภัณฑ์กีฬาพร้อมสถานที่เล่นกีฬา นันทนาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษา ความสงบ

ค่าเป้าหมาย

ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการ

ท่องเที่ยว

ค่าเป้าหมาย

ส่งเสริมด้านการวางแผนการส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวกระจายไปสู่ชุมชน สร้างงานและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ค่าเป้าหมาย

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุง ให้ดีขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย

ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนและอนุรักษ์ สืบสานงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดี ในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ค่าเป้าหมาย

๑. มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ให้ความร่วมมือและ ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๒. การปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพรองรับการให้บริการสาธารณะอย่าง ทั่วถึงทุกด้าน

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ของ อบต.มาบปลาเค้า

มาบปลาเค้าเป็นชุมชนที่น่าอยู่ มีปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานครบครัน มีวัฒนธรรมพื้นบ้าน ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน เป็นแหล่งผลิตพืชผลทางการเกษตรที่ปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ อบต.มาบปลาเค้า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

การเชื่อมโยงระบบการคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว การขนส่งพืชผลทางการเกษตร และการขยายตัวของเมืองในอนาคต

ค่าเป้าหมาย

๑. การให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถป้องกันและบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทันท่วงที

๒. ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคได้รับการพัฒนาปรับปรุง ได้มาตรฐาน

๓. เส้นทางคมนาคมได้มาตรฐาน ประชาชน นักท่องเที่ยว เกษตรกร ใช้สัญจร ไปมาได้อย่างสะดวก รวดเร็วและปลอดภัย

กลยุทธ์

พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมและสาธารณูปโภค

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ ก่อสร้าง/ปรับปรุงซ่อมแซม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

๑. การศึกษาของท้องถิ่นมีคุณภาพมากขึ้น

๒. ประชาชนมีสุขภาพดีรวมถึงป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพ

๓. ประชาชนได้รับการช่วยเหลือด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึง
๔. ประชาชนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านอาชีพ
๕. ประชาชนได้รับการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการอย่างต่อเนื่อง

ค่าเป้าหมาย

๑. เด็ก เยาวชน ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษา
๒. เด็ก เยาวชน ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรงทางไกลยาเสพติด
๓. ประชาชนได้รับการช่วยเหลือด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึง
๔. ประชาชนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านอาชีพ
๕. เด็ก เยาวชน ประชาชน มีวิสัยทัศน์กีฬาพร้อมสถานที่เล่นกีฬา นันทนาการ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านสาธารณสุข
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน สร้างเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้ สร้างอาชีพให้กับ ชุมชน
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาและ นันทนาการ

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ได้ดำเนินการ หรือสนับสนุนงบประมาณ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษา ความสงบเรียบร้อย
เป้าประสงค์

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ค่าเป้าหมาย

ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์

๑. ดำเนินการส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณในด้านการรักษาความสงบภายใน
๒. ดำเนินการส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณในด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. ดำเนินการส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณในด้านการพัฒนาระบบจราจร การจัดการและแก้ไข

ปัญหาจราจร

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ได้ดำเนินการ หรือสนับสนุนงบประมาณ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมการท่องเที่ยว และมี
รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย

ส่งเสริมด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวกระจายไปสู่ชุมชน
สร้างงานและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์

๑. ดำเนินการส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณ ในด้านการส่งเสริมอาชีพเกษตรกร และเกษตรกร
อุตสาหกรรม

๒. ดำเนินการส่งเสริมหรือสนับสนุน งบประมาณในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๓. ดำเนินการส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณ ในด้านการลงทุน การพาณิชยกรรม

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ได้ดำเนินการ หรือสนับสนุนงบประมาณ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษาให้มีคุณภาพและประชาชนมีส่วนร่วมใน
การอนุรักษ์ พื้นที่ที่ยั่งยืน

๒. ประชาชนมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดให้ยังคงความ
อุดมสมบูรณ์สวยงาม และปลอดภัย

ค่าเป้าหมาย

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุง ให้ดีขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้
ประชาชนเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์

ดำเนินการส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่างๆ ในภารกิจด้านการอนุรักษ์พื้นที่
และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการที่ได้ดำเนินการหรือ สนับสนุนงบประมาณ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
เป้าประสงค์

ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่นและอนุรักษ์
สืบสานให้คงอยู่สืบไป

ค่าเป้าหมาย

ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนและอนุรักษ์ สืบสานงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิ
ปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

ดำเนินการส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณ ให้กับหน่วยงานต่างๆ ในด้านการอนุรักษ์ พื้นที่ ศิลปะ
วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการที่ได้ดำเนินการหรือ สนับสนุนงบประมาณ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดี ในองค์กรและการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน
เป้าประสงค์

ส่งเสริมสนับสนุนระบบการบริหารจัดการ และการบริการสาธารณะให้มี ประสิทธิภาพและทั่วถึง
ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น

ค่าเป้าประสงค์

๑. มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ให้ความร่วมมือและ ประชาชนมีส่วนร่วมใน
การพัฒนาท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๒. การปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพรองรับการให้บริการสาธารณะอย่าง ทั่วถึงทุกด้าน

กลยุทธ์

๑. ดำเนินการหรือสนับสนุนงบประมาณให้กับ หน่วยงานต่างๆ ด้านการพัฒนากระบวนการ บริหาร
จัดการที่ดีในองค์กรและส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ดำเนินการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และ สถานที่ให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการ ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชน
ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ได้ดำเนินการและประชาชนมีส่วนร่วม
ยุทธศาสตร์ อบต.มาบปลาค้า

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

- การควบคุมงานก่อสร้าง
- การก่อสร้าง ซ่อมแซม ต่อเติม ปรับปรุง รื้อถอน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- การขยายเขตไฟฟ้า ประปา
- การขอใบอนุญาต
- ฯลฯ

๑.๒ แผนงานเคหะและชุมชน

- การอุดหนุนงบประมาณเพื่อขยายเขตไฟฟ้าและประปา
- การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ดูแลสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ
- การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ระบบการรักษาความสะอาด คูคลอง ระบายน้ำ
- ฯลฯ

๑.๓ แผนงานการเกษตร

- ขุดลอกแหล่งน้ำ
- ฯลฯ

๒. การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

- การก่อสร้าง ซ่อมแซม ต่อเติม ปรับปรุง รื้อถอน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- ฯลฯ

๒.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- กิจกรรมการให้ความรู้ทางด้านวิชาการ
- การรณรงค์กิจกรรมเพื่อให้เกิดการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน เช่น ยาเสพติด

โรคเอดส์ อาชญากรรม

- การรณรงค์กิจกรรมที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เช่น การส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การสงเคราะห์ประชาชนผู้ด้อยโอกาส

- ฯลฯ

๒.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์

- การสังคมสงเคราะห์สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- การจัดสวัสดิการสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- การจัดสวัสดิการสังคม
- การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้
- การช่วยเหลือประชาชนด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ฯลฯ

๒.๔ แผนงานการศึกษา

- กิจกรรมเด็กและเยาวชน
- การบริการผลิตสื่อการสอน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ฯลฯ

๒.๕ แผนงานสาธารณสุข

- การป้องกันและบำบัดยาเสพติด
- การป้องกันและบำบัดโรค
- การป้องกัน ควบคุม และระงับยับยั้งโรคติดต่อ โรคระบาด ฯลฯ
- การช่วยเหลือประชาชนด้านสาธารณสุข
- การส่งเสริม รักษา ฟื้นฟู ด้านสุขภาพ
- ฯลฯ

๒.๖ แผนงานงบกลาง

- เงินสมทบกองทุนประกันสังคม
- เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- เบี้ยยังชีพความพิการ
- เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์
- ฯลฯ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๓.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- กิจกรรมการให้ความรู้ทางด้านวิชาการ
- การรณรงค์กิจกรรมเพื่อให้เกิดการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน เช่น ยาเสพติด

โรคเอดส์ อาชญากรรม

- การรณรงค์กิจกรรมที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เช่น การส่งเสริมอาชีพการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การสงเคราะห์ประชาชนผู้ด้อยโอกาส
- ฯลฯ

๓.๒ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

- การวางแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- การวางแผนการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- การรักษาความสงบเรียบร้อย
- การเยียวยาช่วยเหลือประชาชนด้านสาธารณสุข
- การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชน
- การรณรงค์กิจกรรมด้านการจราจร
- ฯลฯ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียงและการท่องเที่ยว

๔.๑ แผนงานการเกษตร

- การวางแผนส่งเสริมการเกษตร
- ส่งเสริมพืชผักสวนครัวและผลไม้
- การช่วยเหลือประชาชนด้านเกษตรกร

- งานส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้การเกษตร
- ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์
- ส่งเสริมการแปรรูปการเกษตร
- การวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
- การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ฯลฯ

๔.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

- การวางแผนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- อนุรักษ์ ฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยว
- ฯลฯ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานการเกษตร

- การวางแผนส่งเสริมการเกษตร
- ส่งเสริมพืชผักสวนครัวและผลไม้
- การช่วยเหลือประชาชนด้านเกษตรกร
- งานส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้การเกษตร
- ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์
- ส่งเสริมการแปรรูปการเกษตร
- การวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
- การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ฯลฯ

๕.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- กิจกรรมการให้ความรู้ทางด้านวิชาการ
- การรณรงค์กิจกรรมเพื่อให้ เกิดการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน เช่น ยาเสพติด

โรคเอดส์ อาชญากรรม

- การรณรงค์กิจกรรมที่ให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิต เช่น การส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การสงเคราะห์ประชาชนผู้ด้อยโอกาส
- ฯลฯ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

- การส่งเสริมกิจกรรมกีฬา
- งานมวลชนด้านกีฬา และนันทนาการ
- ส่งเสริมการศาสนา
- อนุรักษ์วัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณีท้องถิ่น
- อนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ และงานศิลป์
- ภูมิปัญญาชาวบ้าน
- งานปลูกฝังจิตสำนึก
- ฯลฯ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๗.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

- การพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์และประมวลผลข้อมูลทั่วไปขององค์กร
- การประชาสัมพันธ์
- การร้องทุกข์ ร้องเรียน
- การประสานงาน
- กิจการสภา
- การเลือกตั้ง
- การพัฒนาบุคลากร
- การจัดทำงบประมาณ
- การติดตามผลการดำเนินงานตามงบประมาณ
- การวิเคราะห์การใช้จ่ายงบประมาณ
- การจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติฯ
- การเบิกจ่าย
- การพัสดุ การจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารพัสดุ
- การจัดเก็บรายได้
- แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- ฯลฯ

๗.๒ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

- การก่อสร้าง ซ่อมแซม ต่อเติม ปรับปรุง รื้อถอน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- ฯลฯ

เป้าประสงค์

๑. ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต

๒. พัฒนาระบบการศึกษาและการสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม อันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๓. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนควบคู่กับวิถีชีวิตชุมชน

๔. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการตลอดจนความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕. พัฒนาศักยภาพของคนและชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้จากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

๖. ส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชนให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีการคมนาคมที่ปลอดภัย
๒. ประชาชนมีน้ำประปาใช้อย่างเพียงพอ
๓. ประชาชนไม่ประสบปัญหาน้ำท่วม
๔. ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึง
๕. ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้เพียงพอ
๖. ประชาชนได้รับการสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น

ค่าเป้าหมาย

๑. การสร้างสรรค์ให้เป็นตำบลน่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการที่ดี

๓. การพัฒนาให้ครอบคลุมในทุกๆ ด้าน
๔. การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกคนอย่างถ้วนหน้าและเท่าเทียมกัน
๕. แก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ให้หมดไปจากตำบล

กลยุทธ์

๑. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. พัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. พัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. พัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. พัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า ก็ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหและจัดทำโครงการพัฒนาต่างๆ ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งในปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า ได้รับการพัฒนาไปมาก โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานปัจจุบันถนนแทบทุกสาย ได้ก่อสร้างเป็นถนนคอนกรีตทุกหมู่บ้าน มีระบบประปาหมู่บ้าน มีการขยายเขตไฟฟ้า พัฒนาด้านสังคมส่งเสริมการกีฬา และสนับสนุนด้านวัฒนธรรมพื้นบ้าน ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ปัจจุบันมีทั้งศูนย์ทอผ้า (ไทยพวนตำบลมาบปลาเค้า) มีโรงสีข้าวซ้อมมือ ซึ่งมีนักท่องเที่ยวต่างชาติแวะเวียนมาเยี่ยมชมอยู่ตลอด และตำบลมาบปลาเค้าเป็นตำบลเดียวของอำเภอท่ายางที่มีสภาวัฒนธรรมตำบล

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า รวบรวมสภาพปัญหา และความต้องการของท้องถิ่นจากการประสานงานกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า ผู้นำชุมชน ภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ นโยบาย ของรัฐบาล (โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis) ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงปัจจัยภายใน (จุดแข็ง, จุดอ่อน) และปัจจัยภายนอก (โอกาส,อุปสรรค) ที่มีผลต่อการพัฒนา ด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength – s)

๑. อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอท่ายาง ๔ กิโลเมตร
๒. มีคลองชลประทานไหลผ่าน จำนวน ๑ สาย
๓. มีสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน เช่น กล้วยหอมทอง มะนาว ข้าว ฯลฯ
๔. มีแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น พิพิธภัณฑ์ไทยพวน

จุดอ่อน (Weakness - W)

๑. มีเส้นทางคมนาคมสายหลักที่เชื่อมต่อกับอำเภอยังไม่เพียงพอกับปริมาณรถยนต์และมีอัตราการเกิด

อุปสรรคสูง

๒. แหล่งเรียนรู้เริ่มเสื่อมโทรม ขาดการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
๓. ปัญหาด้านงบประมาณขององค์กรมีจำกัดทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน

ได้อย่างครอบคลุม

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity – O)

๑. การคมนาคมมีความสะดวก
๒. เปิดโอกาสในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เป็นแหล่งการท่องเที่ยว
๓. ประชาชนมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้

อุปสรรค (Threat – T)

๑. เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ
๒. หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมาบตาพุด มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
๓. อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ทั้งหมด

๘) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา เปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น การวางแผน จึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ต่างๆ ในอนาคตและตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดโดยผ่านกระบวนการคิดก่อนทำ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวางแผนคือ ความพยายามที่เป็นระบบ เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต เพื่อให้บรรลุผลที่ปรารถนา

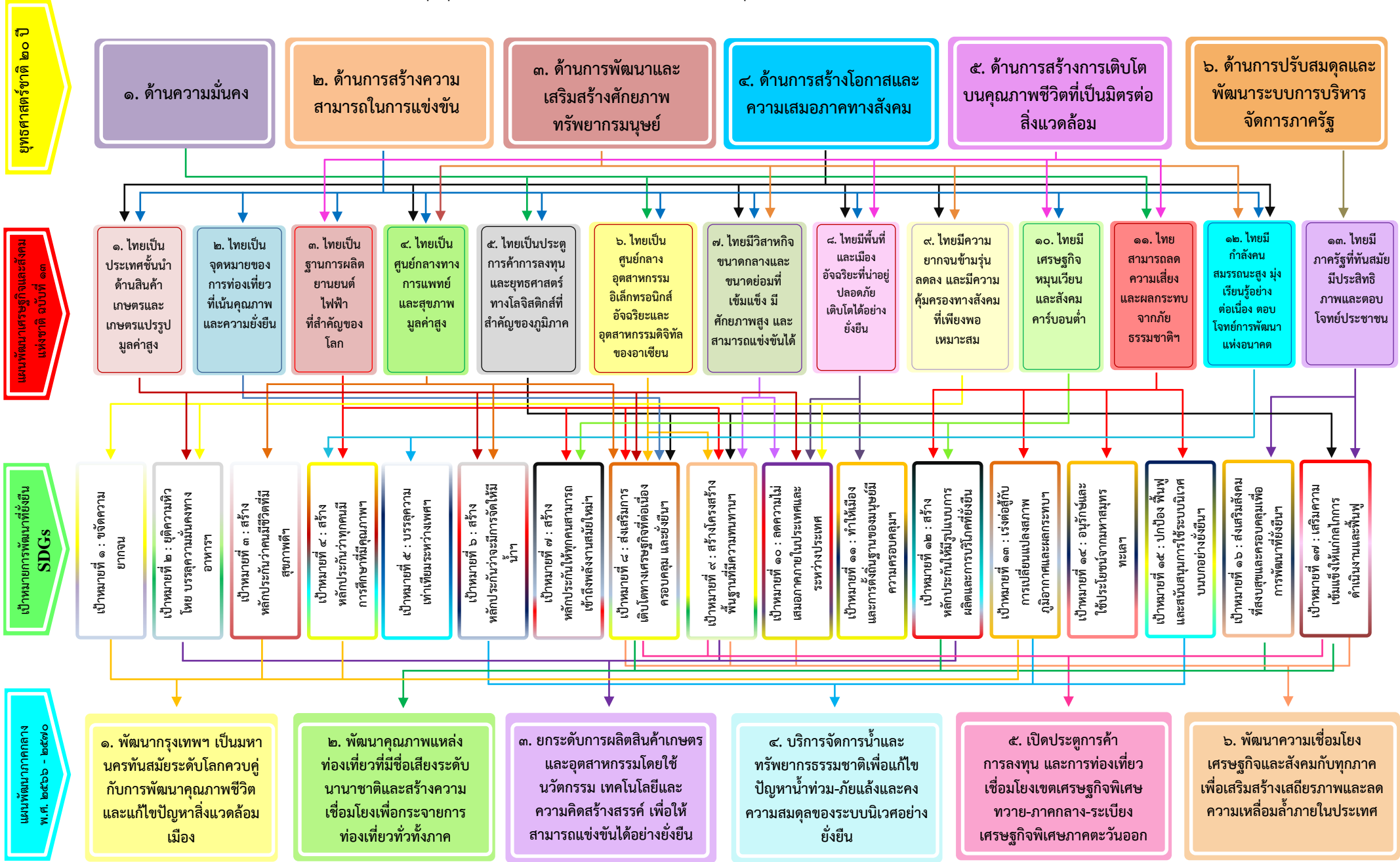
องค์การบริหารส่วนตำบลมาบตาพุด จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนา โดยกำหนดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่างๆ ได้แก่ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรมและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาอำเภอ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

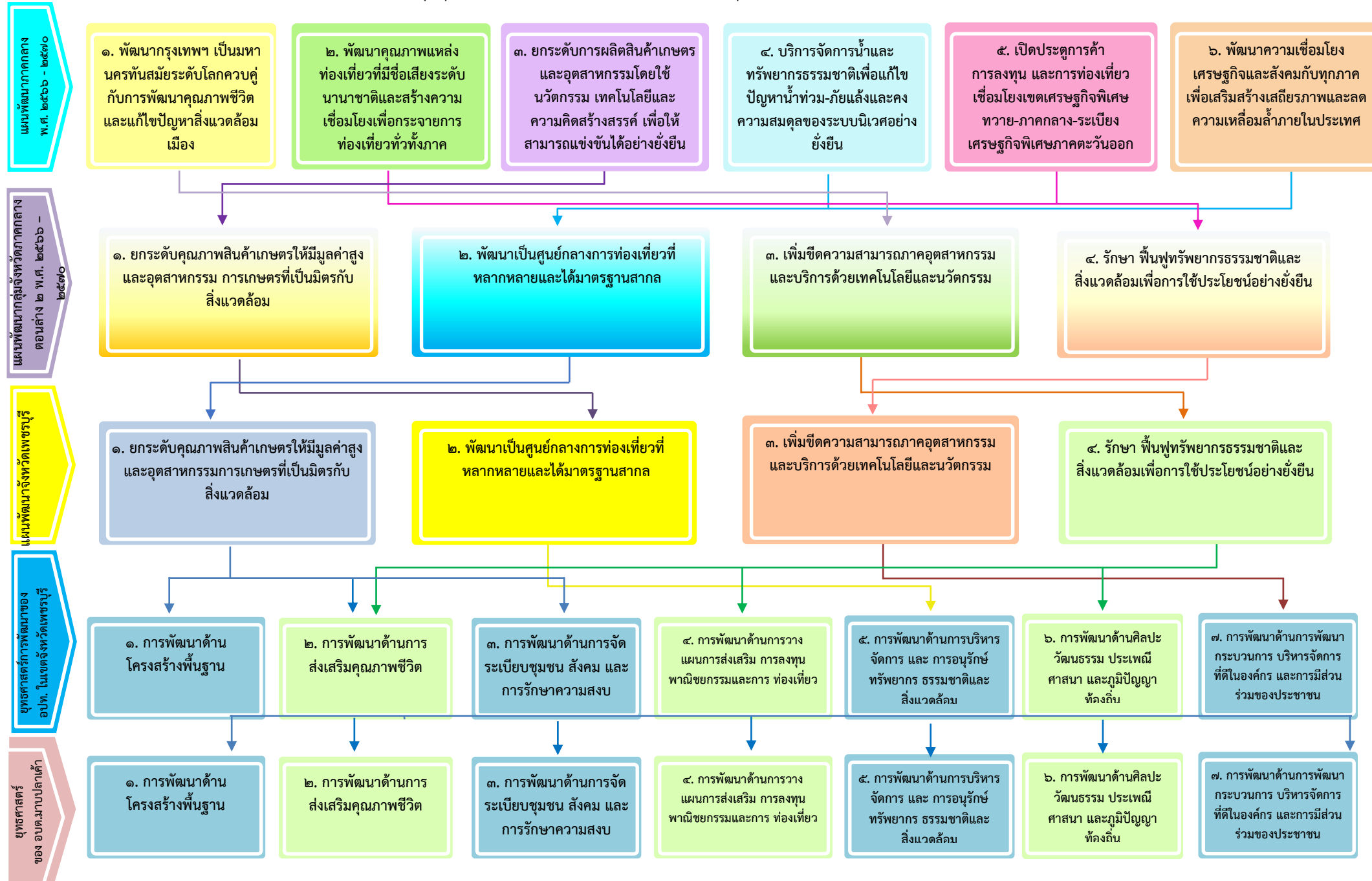
๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	- การเศรษฐกิจ	- อุตสาหกรรมและการโยธา	- กองช่าง	- สำนักปลัด - กองคลัง
๒	การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	- บริการชุมชนและสังคม	- การศึกษา - สาธารณสุข - สังคมสงเคราะห์ - สร้างความเข้มแข็งของชุมชน - การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	- กองการศึกษาฯ - กองสวัสดิการฯ - สำนักปลัด - กองช่าง	- กองคลัง
๓	การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	- บริหารทั่วไป	- การรักษาความสงบภายใน	- สำนักปลัด - กองช่าง	- กองสวัสดิการฯ - กองคลัง
๔	การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและ การท่องเที่ยว	- บริการชุมชนและสังคม	- การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	- กองการศึกษาฯ - กองสวัสดิการฯ	- สำนักปลัด - กองคลัง
๕	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- บริการชุมชนและสังคม - การเศรษฐกิจ	- สร้างความเข้มแข็งของชุมชน - การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ - การเกษตร	- กองสวัสดิการฯ - กองช่าง - สำนักปลัด	- กองคลัง - กองสวัสดิการฯ
๖	การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น	- บริการชุมชนและสังคม	- การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	- กองการศึกษาฯ - กองสวัสดิการฯ	- สำนักปลัด - กองคลัง
๗	การพัฒนาด้านกระบวนการ บริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	- บริหารทั่วไป - บริการชุมชนและสังคม	- บริหารงานทั่วไป - สร้างความเข้มแข็งของชุมชน - อุตสาหกรรมและการโยธา	- สำนักปลัด - กองคลัง - กองช่าง - กองการศึกษาฯ - กองสวัสดิการฯ	

๓.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓/เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs/แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนากรุงเทพมหานครฯ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี/ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี/แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก่ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า

๓.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓/เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs/แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี/ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี/แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก๊ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า

๓.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓/เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs/แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี/ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี/แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก่ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมาบปลาเค้า

